

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.7.2008
KOM(2008) 406 endelig

FEMTE ÅRSBERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

**overblik over tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for Fællesskabet
(statistik frem til 31. december 2007, men kommentarerne til sagerne samt teksten er
opdateret i marts 2008)**

[SEK(2008)2149]

FEMTE ÅRSBERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

OVERBLIK OVER TREDJELANDES HANDELSBESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OVER FOR FÆLLESSKABET (STATISTIK FREM TIL 31. DECEMBER 2007, MEN KOMMENTARERNE TIL SAGERNE SAMT TEKSTEN ER OPDATERET I MARTS 2008)

Resumé

Antallet af handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for EU i slutningen af 2007 er steget lidt i forhold til sidste år. Foranstaltningerne består mest af antidumpingsager, men anvendelsen af beskyttelsesinstrumentet er konstant stigende. Kommissionen har fortsat overvågningen af denne aktivitet, yder assistance til den berørte EF-erhvervsgren og intervenserer om nødvendigt. Der blev opnået positive resultater i dette år, men de problemer, der tidligere er blevet udpeget, findes stadigvæk og begrænser ofte EU-eksportørernes adgang til markedet. Kommissionen fortsætter derfor denne vigtige aktivitet og intensiverer de bilaterale kontakter til tredjelandene for at fremme en øget disciplin, når der anvendes handelsbeskyttelsesforanstaltninger.

1. INDLEDNING

Antallet af gældende foranstaltninger over for EU eller dets medlemsstater har varieret i de seneste år, men problemerne i forbindelse med deres korrekte anvendelse har været de samme, dog er der på det seneste dukket nye problemer op. EU anvender handelsbeskyttelsesforanstaltninger og anerkender tredjelandes ret til at gøre ligeså. Men erfaringen har vist, at i mange tilfælde er de standarder, som tredjelandene anvender i forbindelse med foranstaltningerne, ikke altid tilstrækkelige, og de deraf resulterende foranstaltninger opfylder ikke altid WTO-kravene.

Behovet for at styrke EU's konkurrenceevne på verdensmarkedet er en af de centrale målsætninger i Kommissionens handelspolitik. Uberettigede handelsbeskyttelsesforanstaltninger udgør en hindring for lovlig markedsadgang for vore eksportører, og det er derfor Kommissionens hensigt at undgå, at sådanne foranstaltninger indføres af tredjelande eller i det mindste, at deres negative indvirkning begrænses mest muligt.

Kommissionen fortsætter derfor med at intervenere så meget som muligt i individuelle sager, samtidig med at den også opretholder dialogen og de bilaterale kontakter til tredjelandes myndigheder med henblik på at fremme de højeste standarder for anvendelsen af disse instrumenter, således at de svarer til Kommissionens egne standarder.

I de tidligere beretninger er det blevet understreget, at der er behov for at fortsætte overvågningen af tredjelandenes foranstaltninger og bevare den tekniske assistance til de berørte erhvervsgrene. Dette års tendenser og udviklinger bekræfter det i hvert fald, især når man tager de seneste positive resultater i betragtning. Medlemsstater og erhvervslivet har også gjort det meget klart, at de er afhængige af Kommissionens arbejde og støtte på dette område.

2. GENERELLE TENDENSER

Ved udgangen af 2007 var der i alt 147 tilfælde af handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod Fællesskabet og dets medlemsstater. Til sammenligning var der ved udgangen af 2006 143 tilfælde.

Antallet af foranstaltninger har i de seneste tre år indtil 2006 fulgt en nedadgående tendens, men steg for første gang i 2007 sammenlignet med det foregående år. Det bør imidlertid ses i lyset af den udvidelse af EU, som fandt sted i januar 2007. Faktisk er de foranstaltninger, som tredjelande havde iværksat over for Rumænien og Bulgarien inden udvidelsen - i alt 9 - nu inkluderet i statistikkerne. I 2007 var der i alt 23 nye foranstaltninger (14 midlertidige eller endelige og 9 som følge af udvidelsen), samtidig med at 19 foranstaltninger var udløbet eller ophævet.

Med hensyn til **anvendelsen af de forskellige handelsbeskyttelsesinstrumenter** udgør størstedelen af foranstaltningerne, dvs. ca. to tredjedele, stadig antidumpingforanstaltninger. I lighed med de foregående år har antallet af udligningsforanstaltninger været faldende, men en inddeling af foranstaltningerne i kategorier viser igen en stigning i antallet af beskyttelsesforanstaltninger, nemlig fra 32 i 2006 til 36 i 2007. Disse foranstaltninger udgør nu 25 % af de samlede foranstaltninger.

Da beskyttelsesforanstaltningerne indføres generelt, påvirker de EU-eksportørerne, selv om deres eksport ikke forårsager problemer for den hjemlige erhvervsgren i det land, der indfører foranstaltningerne. Derfor fortsætter Kommissionen med at lægge pres på brugerne af beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at få dem til at anvende beskyttelsesforanstaltninger mere varsomt og samtidig gøre alt for at minimere den negative virkning, der opstår ved enhver beskyttelsesforanstaltning. Selv om sådanne interventioner i nogle tilfælde har været vellykkede, har det beklageligvis ikke altid været tilfældet, især ikke i forbindelse med foranstaltninger indført af Tyrkiet.

Med hensyn til lande tegner USA sig for de fleste handelsbeskyttelsesinstrumenter over for Fællesskabet med 25 foranstaltninger, svarende til næsten 20 % af det samlede antal. For mange af de berørte produkter (f.eks. lavt beriget uran eller varmtvalset stål) er der tale om betydelige handelsmængder. De øvrige lande er Indien (19 foranstaltninger), Brasilien (12 foranstaltninger), Kina (10 foranstaltninger), Ukraine (10 foranstaltninger), Mexico (9 foranstaltninger) og Tyrkiet (9 foranstaltninger).

Antallet af nye foranstaltninger (midlertidige og endelige) faldt betydeligt fra 27 i 2006 til 18 i 2007 (inklusive 14 nye foranstaltninger og 4 midlertidige, der allerede blev indført i 2006, men først endeligt bekræftet i 2007). Nedgangen forklares ved, at Kina og Tyrkiet i 2006 indførte i alt 9 foranstaltninger, men kun 2 i 2007. Mens Kina rent faktisk oplevede en nedgang i sin generelle handelsbeskyttelsesaktivitet, er Tyrkiet fortsat en væsentlig bruger, som beskrevet i det efterfølgende. I lighed med foregående år var halvdelen af de nye foranstaltninger beskyttelsesforanstaltninger.

Endelig faldt antallet af **nyindledte undersøgelser** i 2007 efter at have været på sit højeste i 2006 til et relativt moderat niveau, fra 28 til 20 nye undersøgelser. Det skyldes, at der kun blev indledt 9 beskyttelsesforanstaltninger i 2007 sammenlignet med 18 det foregående år. Her er der tale om en positiv tendens, som forhåbentlig fortsætter.

3. UDVIKLINGEN FORDELT PÅ DE ENKELTE LANDE

Mens antallet af foranstaltninger i USA og Indien er faldet i de seneste år, har lande som Brasilien, Ukraine, Mexico, Tyrkiet og Rusland forøget antallet af deres foranstaltninger betydeligt inden for de seneste tre år. Mens disse fem lande i 2005 tegnede sig i alt for 26 foranstaltninger, steg antallet til 45 foranstaltninger i 2007.

For USA's vedkommende skyldtes faldet hovedsageligt, at en række foranstaltninger blev trukket tilbage, hvorimod udviklingen i Indien stadig afspejler afslutningen af foranstaltninger som følge af WTO-konsultationer om en lang række foranstaltninger. For så vidt angår

Rusland, Ukraine og Tyrkiet, bør det understreges, at det øgede antal foranstaltninger næsten udelukkende vedrører nye beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført i 2007. Endelig afspejler stigningen for Brasilien og Mexico øgede handelsbeskyttelsesaktiviteter i Latinamerika.

Bilaget indeholder en detaljeret beskrivelse af udviklingen og de vigtigste sager fra de enkelte tredjelande.

4. VERSERENDE PROBLEMER

Selv om der generelt er tale om et vist fremskridt, konfronteres Kommissionen stadigvæk med de samme problemer, som den tidligere har udpeget. Disse problemer vedrører hovedsageligt indledningskriterier af lav standard, utilstrækkelig analyse af spørgsmålet om skade og årsagssammenhæng og manglende respekt for de berørte parter ret til at forsvare sig. Disse problemer er blevet behandlet udførligt i tidligere beretninger og gentages derfor ikke her.

Den stadig hyppigere anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger blev også tilføjet til listen over problemer sidste år og udgør desværre stadig et problem i 2007. Dertil kommer et andet væsentligt problem, som er taget til i styrke, nemlig at flertallet af de nye EU-medlemsstater stadig ikke automatisk får tilkendt markedsøkonomisk status i antidumpingundersøgelser i Argentina og Brasilien.

De to seneste problemer er beskrevet nærmere i det efterfølgende.

4.1. Omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger

I de seneste år er der sket en foruroligende udvikling i retning af et stigende antal nye beskyttelsesforanstaltninger, hvilket blev bekræftet i 2007. Faktisk er antallet af beskyttelsesforanstaltninger mellem 2006 og 2007 steget fra 32 til 36. Ved udgangen af 2007 var én ud af fire handelsbeskyttelsesforanstaltninger midlertidige hastende beskyttelsesforanstaltninger. Mens der blev indledt færre nye beskyttelsesforanstaltninger i 2007 (9 sammenlignet med 18 i 2006), udgjorde disse foranstaltninger stadig halvdelen af de nyindledte foranstaltninger.

En række lande betragter stadig dette instrument som en let og hurtig foranstaltning mod import, fordi man i modsætning til antidumping eller antisubsidier ikke behøver at påvise illoyale elementer i handelsmønstret, men "kun" en stigning i importen, som truer med at forvolde skade. De retlige betingelser for indførelsen af beskyttelsesforanstaltninger er imidlertid meget strenge, hvilket også er hensigten; de er således strengere end betingelserne for anvendelsen af andre handelsbeskyttelsesinstrumenter, da disse foranstaltninger snarere retter sig mod fri handel end mod illoyal handelspraksis. Desværre opfyldes disse betingelser ikke ofte.

Hertil kommer, og det er meget vigtigt i betragtning af instrumentets multilaterale art, at beskyttelsesforanstaltningerne indføres over for al import uanset oprindelse, og uanset om den forårsager problemer eller ej. Følgelig har EU-eksporten i forskellige tilfælde været uberettiget påvirket af beskyttelsesforanstaltninger, til trods for at disse klart ikke har forvoldt skade for den hjemlige erhvervsgren, som har bedt om beskyttelse. Disse eksportører straffes derfor undertiden uberettiget, og deres markedsadgang hindres uden gyldig begrundelse.

Når problemerne vedrører lavprisimport, er det ofte mere hensigtsmæssigt, at de behandles gennem antidumpinginstrumentet. Selv om nogle lande indfører foranstaltningsformer, som specifikt retter sig mod problemernes art og oprindelse, dvs. lavprisimport, følger andre lande ikke automatisk denne fremgangsmåde. Det er derfor Kommissionens opgave at forsøge at minimere sådanne foranstaltningers indvirkning på EU-eksporten. Det er imidlertid ikke en let

opgave, idet nogle lande er mindre villige end andre til at gennemføre foranstaltninger, som kun retter sig mod problemernes egentlige årsag.

4.2. Nye EU-medlemsstaters markedsøkonomiske status

I 2007 kom det frem, at Brasilien og Argentina fortsat behandler de nye EU-medlemsstater som lande, der endnu ikke har nået den fulde og ubetingede markedsøkonomiske status i forbindelse med antidumpingundersøgelser. I praksis betyder det, at en undersøgende myndighed anvender en anden værdi som erstatning for normalværdien i forbindelse med dumpingudregninger. Selv om der kun er én igangværende undersøgelse i disse to lande, der specifikt retter sig mod de nye medlemsstater, tager Kommissionen dette meget alvorligt, da det er utænkeligt, at EU-medlemsstater ikke betragtes som fuldgyldige markedsøkonomier. Dertil kommer, at det ikke er acceptabelt, at visse EU-medlemsstater behandles anderledes end andre, idet alle har vedtaget gældende EU-ret.

Kommissionen har derfor inter文eneret energisk for at opnå en hurtig løsning på dette problem. Der er blevet fremskaffet en betydelig mængde oplysninger som svar på Brasiliens og Argentinas spørgsmål om de nye medlemsstaters markedsøkonomiske status. På den baggrund bør de argentinske og brasilianske myndigheder ikke længere være berettiget til at påberåbe sig "tekniske årsager" som en undskyldning for ikke at tilkende markedsøkonomisk status til Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien.

Rent principielt bør alle EU-medlemsstater behandles som markedsøkonomier uanset deres tiltrædelsesdato. Det er ikke kun en forudsætning (som en del af tiltrædelseskriterierne), at kandidatlandene skal være fuldgyldige markedsøkonomier, inden de kan tiltræde EU, men de skal også vedtage og gennemføre hele EU-retten, som har reguleret den økonomiske aktivitet i de andre medlemsstater. Der kan derfor ikke være nogen juridisk eller økonomisk begrundelse for at behandle en EU-medlemsstat, som om den har overgangsøkonomi eller sågar ikke har markedsøkonomi. Kommissionen følger aktivt op på dette problem i sine bilaterale relationer med Brasilien og Argentina for at opnå et hurtigt positivt resultat.

5. DE VIGTIGSTE RESULTATER

Som nævnt i sidste års beretning, er det opfattelsen, at Kommissionens aktivitet med hensyn til at overvåge sager indledt af tredjelande utvivlsomt har haft en vis betydning for antallet af indledte sager og opretholdt foranstaltninger over for Fællesskabet eller dets medlemsstater, idet der generelt er blevet færre af disse i løbet af årene.

Ud over de konkrete resultater, som er beskrevet i det følgende, bør det bemærkes, at Kommissionen har forøget sine kontakter til de erhvervsgrene, der har været berørt af handelsbeskyttelsesundersøgelser, med det formål at hjælpe, vejlede og forklare i forbindelse med foranstaltninger fra tredjelande. Disse kontakter har i visse tilfælde ført til samarbejde med EF-erhvervsgrenen, mens erhvervsgrenen i andre tilfælde måske har besluttet ikke at samarbejde i undersøgelsen. I de tilfælde har Kommissionen, selv om der ikke forelå et konkret positivt resultat (samarbejde er rent faktisk en vigtig forudsætning) i det mindste sikret sig, at erhvervsgrenen var bekendt med de igangværende undersøgelser og eventuelle negative konsekvenser ved et manglende samarbejde. At deltage i handelsbeskyttelsesundersøgelser er rent faktisk en økonomisk beslutning, der skal træffes af de berørte virksomheder ud fra mere generelle overvejelser.

De vigtigste positive resultater i 2007 var, som følger:

- (1) **"Nulstilling" - tilbagekaldelse af foranstaltninger**

Skønt det allerede blev fremhævet i den tidligere beretning, bør man erindre, at USA som et resultat af det intensive arbejde, som Kommissionen havde foretaget i samarbejde med de berørte eksportører og medlemsstater, i april 2007 gennemførte, omend delvis, WTO-panelets afgørelser om nulstillingsmetoden, som Europa-Kommissionen havde anmodet om (DS294). Mange europæiske eksportører har oplevet enten en total ophævelse eller en markant mindskelse af den anfægtede antidumpingtold.

Desværre blev ikke alle problemer løst, og Kommissionen var nødt til at anmode om et såkaldt gennemførelsespanel, fordi det var opfattelsen, at USA ikke i tilstrækkeligt omfang efterlevede WTO-panelets afgørelser. Det andet EF-panel om nulstilling over for USA (DS350) har endnu ikke afsluttet sit arbejde.

(2) Manglende forlængelse af foranstaltninger fra USA i udløbsundersøgelser om stålprodukter

Som forklaret ovenfor oplevede de største EU-eksportører af stænger af rustfrit stål, at deres foranstaltninger blev tilbagekaldt, efter at USA var begyndt at efterleve WTO's afgørelse om nulstilling. Efterfølgende hævdede Kommissionen i forbindelse med udløbsundersøgelserne, i samarbejde med den berørte erhvervsgren, at på grund af disse tilbagekaldelser var de resterende eksportørers markedsandele, der stadig var underlagt told, meget lavere end for de samlede oprindelige mængder, og at det derfor ikke var sandsynligt, at der ville opstå væsentlig skade for den hjemlige erhvervsgren. Dette argument blev accepteret, og USA tilbagekaldte antidumpingforanstaltningerne og/eller udligningsafgørelserne vedrørende stænger af rustfrit stål fra Frankrig, Tyskland, Det Forenede Kongerige og Italien som følge af manglende sandsynlighed for fornyet materiel skade for erhvervsgrenen i USA. Resultatet af denne sag viser endnu en gang værdien af tæt samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og EF-erhvervsgrenen.

Tilbagekaldelsen af denne form for told er ud over tilbagekaldelserne i 2006/2007 af antidumpingforanstaltninger på andre stålprodukter (f.eks. afkortede plader af stål, korrosionsbestandige flade produkter og olierørledninger) en meget populær udvikling.

(3) Færre foranstaltninger fra Indien

Antallet af foranstaltninger, som Indien har indført, har været faldende i de seneste år som følge af vellykkede fornyede undersøgelser efter WTO-konsultationer, som EU har anmodet om. For så vidt angår de få tilfælde, hvor der ikke blev anmodet om fornyet undersøgelse, blev det forventet, at foranstaltningerne fik lov til at udløbe efter den normale periode på fem år. Desværre indledte Indien to udløbsundersøgelser (en i 2006 og en i 2007) i forbindelse med disse foranstaltninger. Kommissionen opponerede kraftigt imod disse nye undersøgelser med den begrundelse, at det ville være totalt uacceptabelt, at sådanne foranstaltninger, der oprindeligt blev betragtet som uden lovhjemmel, kunne forlænges med endnu fem år.

Kommissionens intervention var vellykket i hvert fald i et tilfælde. Således konkluderede Indien i 2007 på trods af intet samarbejde fra EF-erhvervsgrenen, at foranstaltningen skulle opretholdes for alle lande, der var berørt af undersøgelsen, med undtagelse af EU-landene.

(4) Forbedring af rettighederne til at forsvare sig i kinesiske undersøgelser

I sidste års beretning blev det nævnt, at Kina fortsat har problemer med manglende gennemsigtighed og afgivelse af utilstrækkelige oplysninger i forbindelse med deres sager. Gennemsigtighed er et afgørende element i forbindelse med administrationen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, da det udgør et væsentligt element i sikring af de berørte parter ret til at forsvare sig. Selv om dette problem blev konstant påpeget over for kineserne i forbindelse med de enkelte sager, blev der desværre ikke registreret væsentlige forbedringer.

Derfor blev dette emne taget op igen i forbindelse med en bilateral arbejdsgruppe om bedste praksis, i løbet af hvilken de kinesiske myndigheder fik detaljerede eksempler på, hvordan Fællesskabet håndterer dette aspekt af undersøgelserne. Kineserne har udtrykt tilfredshed med den rådgivning, Kommissionen har ydet på dette område, og noget tyder på, at de vil forbedre dette aspekt i deres sager fremover. Der findes ingen igangværende sager indledt af Kina, men Kommissionen vil fortsat overvåge dette aspekt nøje i fremtidige procedurer og håber på, at de bilaterale kontakter vil give resultat. Dette eksempel ansporer til at opretholde de bilaterale kontakter til tredjelande for at fremme EU's høje standarder og opfordre tredjelandene til også at anvende disse.

(5) Afskaffelse og minimalisering af virkningerne af de foranstaltninger, som Mexico har truffet

Der blev opnået positive resultater ved to undersøgelser, som Mexico afsluttede i 2007. Den første vedrører en antidumpingundersøgelse af importen af visse pesticider fra Danmark. Kommissionen ydede aktiv støtte og hjælp til den danske producent i denne sag. Disse utroligt høje midlertidige foranstaltninger på mere end 90 % blev anfægtet med påstand om fejlregning af dumpingmargenen, og efter en række interventioner accepterede Mexico endelig den danske eksportørs pristilsagn. Det ville have været at foretrække at afslutte undersøgelsen uden nogen form for foranstaltninger, men det lykkedes at begrænse den negative økonomiske indvirkning og sikre markedsadgangen. Kommissionen fortsætter med at overvåge denne sag nøje, da der er tegn på, at den eneste producent i Mexico måske går fallit i den nærmeste fremtid, hvilket vil overflødigsgøre enhver foranstaltning.

Den anden sag vedrører en antidumpingundersøgelse af importen af visse svejsede rør fra Tyskland. Skønt der også blev indført en midlertidig foranstaltning i denne sag, intervererede Kommissionen kraftigt på forskellige niveauer, hovedsageligt begrundet i manglende beviser for, at den hjemlige erhvervsgren led under trusler om væsentlig skade, sådan som de mexicanske myndigheder hævdede i den midlertidige fase. Disse bestræbelser var vellykkede, og Mexico besluttede til sidst at afslutte sagen uden at indføre foranstaltninger.

Af hensyn til fuldstændigheden bør det også nævnes, at WTO-tvistbilæggelsessagen om udligningstold på importen af olivenolie stadig ikke er afsluttet. Interimsrapporten, der skulle være udsendt medio maj 2008, er stadig under udarbejdelse.

(6) Beskyttelsesforanstaltningernes virkning

Af ovenstående grunde understreger Kommission, at beskyttelsesinstrumentet, som kun bør anvendes i undtagelsestilfælde, i modsætning til antidumping- og udligningstold anvendes på redelig handelspraksis, hvilket medfører, at også eksportører, der ikke forvolder skade, lider under de negative virkninger af heraf afledte foranstaltninger. Hvis ikke det er muligt at undgå foranstaltninger, støtter Kommissionen de typer foranstaltninger, som har minimal negativ indvirkning på EU-eksportørerne.

I den henseende havde Kommissionen held med sig i sagen om de tre beskyttelsesforanstaltninger, som Ukraine indførte i 2007. Disse foranstaltninger finder kun anvendelse på import under en vis pris, hvilket rent faktisk ikke vedrører EU-eksporten, der ligger over dette prisniveau.

Den samme succes kan registreres i forbindelse med de foranstaltninger, som Tyrkiet har indført mod importen af visse motorcykler. Selv om der blev indført midlertidige foranstaltninger i form af en særtold pr. stk. samtidig med indledningen af denne sag, blev den endelige foranstaltning fra 2007 efter en række interventioner også kun anvendt på importen af varer under en særlig importpris. Følgelig blev EU-eksporten ikke påvirket, da eksportprisen generelt ligger over tærsklen.

Desværre lykkedes det ikke for Kommissionen i alle sager. Til trods for en række interventioner og drøftelser med de tyrkiske myndigheder kunne man ikke nå frem til et positivt resultat for to beskyttelsesforanstaltninger, hvor der blev pålagt told i begyndelsen af 2008. Foranstaltningerne gav sig udtryk i en særtold pr. stk., hvilket også påvirker EU-eksporten. Disse sager rettede sig imidlertid klart mod lavprisimport fra bestemte lande ud over EU. Tyrkiet er fortsat en af de hyppige brugere af beskyttelsesforanstaltninger, og Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at overtale Tyrkiet til at anvende landespecifikke instrumenter, når problemerne kun forårsages af bestemte lande.

(7) Australsk svinekød

Ved udgangen af 2007 indledte Australien en beskyttelsesforanstaltning i forbindelse med importen af svinekød. Australske svinekødsproducenter havde anmodet om, at der blev indledt en beskyttelsesundersøgelse i oktober 2007 af importen af frosset, udskåret svinekød, da de oplevede vanskeligheder til trods for, at de kun konkurrerer med importen på dele af svinekødsmarkedet. I dag er det kun USA, Canada og Danmark, der opfylder dyre- og plantesundhedskravene til eksporten til Australien. Den australske undersøgende myndighed foreslog den 14. december 2007 og igen den 4. april 2008, at der ikke skulle indføres foranstaltninger, da der ikke var konstateret en årsagssammenhæng mellem importen og de australske svineproducenters vanskelige situation, idet den væsentlige årsag til skaden var højere foderpriser på hjemmemarkedet (svineproducenterne på verdensplan, inklusive EU, befinder sig i en lignende situation). Denne sag er et eksempel på god koordination mellem EU, medlemsstaterne og EF-erhvervsgrenen for at undgå indførelse af foranstaltninger, som ikke har lovhjemmel.

6. KONKLUSION

Efter et fald i de seneste år er antallet af foranstaltninger over for Fællesskabet forblevet relativt stabilt i 2007. I kraft af den nuværende globale økonomiske situation er det ikke urimeligt at forvente, at antallet af foranstaltninger kan stige igen i den nærmeste fremtid. Når erhvervsgrenene befinder sig i en vanskelig økonomisk situation, kan de rent faktisk være tilbøjelige til at anmode om beskyttende foranstaltninger.

De "gamle" og velkendte problemer eksisterer stadig, og der er dukket nye problemer op. Derfor er der mere end nogensinde behov for at føre tilsyn med sager fra tredjelande. Ubertigtede foranstaltninger fratager EF-eksportører deres forretningsmuligheder i udlandet og er til hinder for Europas konkurrenceevne. Derfor bør man systematisk yde en indsats over for disse hindringer for markedsadgang. På det grundlag følger Kommissionen nøje aktiviteten i tredjelandene, fortsætter med at bistå den berørte EF-erhvervsgren og intervenserer om nødvendigt.

Det har igen i år vist sig, at Kommissionens, erhvervsgrenenes og de berørte medlemsstaters fælles indsats kraftigt øger chancen for en vellykket intervention i sager vedrørende tredjelande. Der blev opnået betydelige resultater i år: I nogle tilfælde undgik man foranstaltninger, og i andre tilfælde blev foranstaltningernes negative økonomiske indvirkning på EF-operatørerne begrænset. Kommissionen vil fortsætte med at intensivere sine kontakter til erhvervslivet og intervenere så meget som muligt i den mest hensigtsmæssige form.

Kommissionen fortsætter også med at fremme de bilaterale kontakter til tredjelande med det formål at forbedre disciplinen og fremme de høje standarder, der anvendes i Kommissionens egne undersøgelser.